

Az Újvidéki Vérengzés

Ezt a képet az újvidéki vajdasági múzeumban találtam, és lemásoltam. A kép 1942. január huszonharmadikán készült a Mileticeva utcán, ahol laktunk, és ahol a családomat aznap kiirtották. Ez az újvidéki vérengzés harmadik napja volt.

Az újvidéki vérengzés három napig tartott. A házunkból mindenkit meggyilkoltak a vérengzés alatt, mégpedig a házunk előtt, az utcán. Csupán két kisbaba menekült meg, Kerényi Sándor és Goldstein Gyurika. A szolgálók párnába rejtették őket, és így menekültek meg. Később rokonok vették őket magukhoz. Gyurika először újvidéki rokonokhoz került, aztán Budapestre, Miska nagybátyámhoz. Itt élt 1956-ig, amikor Amerikába ment. Betegségben meghalt, nem tudom, mikor.

A vérengzés három napja alatt Újvidéken tilos volt mindenféle gyülekezés, nyilvános helyen is, az otthonokban is. Minden bolt bezárt; a városban nem működött a közlekedés, a telefonvonalakat elvágták, és tilos volt rádiót hallgatni. Az első két napon körülbelül húsz embert öltek meg. Sajnos, a magyar hatóságok kevesellték az áldozatok számát, úgyhogy elrendelték a folytatást. Így az utolsó napon a vérengzés a Mileticeva utcából indult, abból az utcából, ahol laktunk. Az egész családomat meggyilkolták a ház előtt, ahol laktunk, csakúgy, mint az utca összes többi lakóját. Aztán a magyar katonák fogták a holttesteket, és a Dunába dobták őket. Azon a napon mínusz harminc volt Újvidéken, és a Duna be volt fagyva. Az emberek nagy részét elhajtották az otthonukból, és a dunai strandon mészárolták le őket. Négyesével kellett fősorakozniuk: férfiaknak, nőknek, gyerekeknek. Megparancsolták nekik, hogy vetkőzzenek le, és aztán arra kényszerítették őket, hogy a nagy lékhez menjenek, amit a magyar katonák vágtak a jégbe. Aztán lelőtték őket, és a holttestüket a jég alá dobták. Ezeket szemtanúktól tudom. Ma nyolcszázhuszonnyolc olyan zsidó áldozatról tudunk, aki az újvidéki vérengzésben halt meg.

Az újvidéki közeli rokonom közül tizennégyet öltek meg (kilencet az újvidéki vérengzés során), és még húsz további rokont. Ez összesen harmincnégy ember a családomból, aki a második

világháborúban pusztult el.